

Szerdán 19 órakor a Iosephinumban **Kakasy Dóra:** „Szeressem végre magamat” estjére invitálnak. Jegyek a helyszínen kaphatóak, diákoknak, egyetemistáknak a belépés ingyenes.

Advent vasárnapjain a 17 órás szentmisét követően Pilisjászfalun a kápolnánál a közszéggel közös gyertyagyújtást tartunk.

December 17-én 9:15-kor regnumos szentmise lesz a csabai templomban.

December 22-én, pénteken 18-tól 23 óráig a klotildligeti templomban karácsonyi gyónási lehetőség lesz. Mivel a plébánián más programok is lesznek, ezért a templomban lesz a csendes szentségimádás, a gyóntatás pedig a gyóntatószékben, illetve a karzaton, László és Szabolcs atyáknál.

A Karitászcsoport idén is tartósélelmiszer gyűjtést rendez, amellyel a szegények karácsonyi ajándékaihoz kérik a hozzájárulásunkat. A gyűjtés jövő hét vasárnapig tart, az adományokat a könyvtárszobában lehet elhelyezni.

Megjelent a plébániai naptár, a sekrestyében kapható, ára 2000 Ft.

Aki szeretne jövőre **Új embert** vagy **Adoremust** kapni, december 10-ig még jelezheti Arnhold Erzsinek.

Aki még idén nem rendezte az egyházi hozzájárulását, kérjük, tegye meg.

Miserend

Klotildliget:

december 10. advent 2. vasárnapja
 ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra

Iz 40,1-5.9-11
2Pét 3,8-14
Mk 1,1-8

december 12. kedd 6 óra
december 13. szerda 6 óra
december 14. csütörtök 6 óra

december 17. advent 3. vasárnapja
 ünnepi szentmise 9 óra
 családok miséje 11 óra
 egyetemi mise 20 óra

Iz 61,1-2a.10-11
1Tessz 5,16-24
Jn 1,6-8;19-28

Pilisjászfalu:

december 17. vasárnap 17 óra

Piliscsaba:

december 10. vasárnap
 ünnepi szentmise 11 óra
december 11. hétfő 6 óra
december 15. péntek 6 óra
december 16. szombat 17 óra

december 17. vasárnap
 regnumi mise 9:15
 ünnepi szentmise 11 óra

Imaszándékunk:

az adventi időszak átéléséért

A
Klotildligeti
Római Katolikus
Egyházközség hírei

XIII. évf. 41. szám

2017. december 10.

Szűz Mária, a Szeplőtelen Fogantatás

Az elmúlt héten, december 8-án ünnepeltük, hogy Mária fogantatásától kezdve mentes volt az áteredő büntől.

A keleti egyházban Anna foganása az ünnep neve, amelyet az első írásos emlékek szerint a 8. században még december 9-én ültek. A nyugati egyházban a 9. században tűnt fel az ünnep Nápolyban és Szicíliában, de a 10. század elején már Angliában is megtartották (valószínűleg a görög származású Szent Tódor canterburyi érsek szorgalmazására). Magyarországon III. Béla király honosította meg a 12. század második felében. A 13–14. század során – főleg ferences hatásra – egész Európában elterjedt a Szeplőtelen Fogantatás ünnepe. Rómában XXII. János (1316–34) idején kezdték ünnepelni. IV. Sixtus 1476-ban fölvette a római kalendáriumba, XII. Ince 1693-ban nyolcnapossá bővítette az ünnepet, amely XI. Kelemen rendelete szerint vált parancsolt ünneppé a 18. században.

A Szeplőtelen Fogantatás dogmáját Boldog IX. Piusz hirdette ki 1854. december 8-án, majd 1857. szeptember 8-án megáldotta és felszentelte a Szeplőtelen Fogantatás szobrát a római Piazza di Spagnán. A Szűzanya 1858. március 25-én így mutatkozott be Bernadette Soubirousnak a Lourdes melletti Massabielle-barlangban: „Én vagyok a Szeplőtelen Fogantatás.” Szent XXIII. János pápa 1958-ban felkereste a Piazza di Spagnát, és egy kosár fehér rózsát helyezett el a Szeplőtelen Fogantatás-szobor tövében. A hagyományt Boldog VI. Pál, Szent II. János Pál és XVI. Benedek is folytatták, és Ferenc pápa is követi. Hazánkban 1947. november 8-án törölték a Szeplőtelen Fogantatás ünnepet a munkaszüneti napok közül.
 forrás: Magyar katolikus lexikon

„Szívügy” a Klotildligeti „Jézus Szíve” Plébánia értesítője
 Megjelenik: minden vasárnap
 2081 Piliscsaba-Klotildliget, Klotild tér 1.

Plébános: Szilágyi Szabolcs
 ☎ (30) 611-1296
 px.sacerdos@gmail.com

Internet: www.piliscsabatemplom.hu

e-mail: klotildliget@freemail.hu

Teremtésvédelmi kalendárium

A falanszter virágai

„Lássuk tehát az ősnövényzetet.
Ím itt van az utolsó rózsza, mely
Nyílt a világon. Hasztalan virág,
Más százezer testvérrel foglalá el
A legbujább tért a lengő kalásztól;
Nagy gyermekek kedves játékszere.
Sajátságos jelenség az valóban,
Mint kaptak egykor ily játékokon;
Virágot terme még a szellem is:
A költészet s hit ábrándképeit...”
(Madách: Az ember tragédiája)

A *Tragédia* falanszterszínében megdöbbenő jelenet, amikor az utolsó rózsza már csak a múzeumban látható, letűnt, idejét múlt korok tanújaként. Valóban, milyen jogon foglal el helyet a haszontalan szépség, a virág a szántóföldektől, utaktól, gyáraktól? És kell-e egyáltalán aggodalmaskodnunk azon, hogy egyre több növény, állatfaj tűnik el véglegesen a Földről?

Nem ésszerű-e, ha a még érintetlen őserdőket felégetjük, a mocsarakat lecsapoljuk, hogy intenzív mezőgazdasági művelésbe vonjunk lehetőleg minden arra alkalmas földdarabot? A legfőbb indoka a természeti erőforrások nem fenntartható mértékű használatának, hogy az emberiség létszáma növekszik, egyre több élelmiszerre van szükség. Magyarországon viszont az utóbbi 25 évben a beépített, így művelésből kivont területek nagysága közel egy harmadával nőtt, mindez a népesség számottevő csökkenése mellett ...

Érvek és ellenérvek ütköztetése helyett próbáljunk meg most, az adventi időben elcsöndesedve belegondolni, mi is történt a teremtés harmadik napján,

milyen törvények szerint él a növények országa, aminek sorsáról olyan magabiztosan döntünk mindennapi választásainkkal?

Decemberben apró fenyőfák sokasága indul meg a városokba, az erdők üde gyantaillatát árasztva a füstös, ködös téli világba. Miféle ősi lények ezek a nálunk kissé idegen örökzöldek?

Különös világ lehetett, amikor ők voltak a Föld urai. Kétszázmillió évet kell csak gondolatban visszamennünk az időben, és olyan korba érünk, ahol még nem voltak lombos fák, füvek, virágok. És bármilyen hihetetlen, nem volt még ott a világra rácsodálkozó ember sem, hogy hiányolta volna a színek szivárványát a virágkelyhekből, a sárguló, vöröslő őszi lombhullásból! Komor örökzöldek, pikkelylevelek, tűlevelek, az aljnövényzetben páfrányok, mohák, korpafüvek uralták a tájat, a megporzást, a magvak terjesztését a vízre, a szélre bízta.

A fenyők, ezek az élő kövületek mára már megfogyatkoztak, kiszorultak a növénytakaró peremére, a hegyek magasába és a tajga északi, fagyos övezetébe. A túlélél jó szolgálatot tesz a hidegben, alig párologtat, ha a fagyott földből nem tud a gyökér vizet felvenni, de a nyári szárazságban, melegben nem „versenyképes” a füvekkel, lombos fákkal szemben, a mérsékelt éghajlati övből ezért lassan (pármillió év alatt ...) visszahúzódtak.

De nem csak az örökzöldek pompáznak ilyenkor! A fekete hunyorról úgy tartja a legenda, hogy Jézus születésének éjszakáján nyílt ki először a betlehemi

mezőkön. Ha hófehér virágát enyhe teleken kibontja karácsonyra, közléről is megcsodálhatjuk az öt hatalmas szirmot, a rengeteg porzótól alig észrevehető mézfajtókat, amit nagy örömmel látogatnak a még most is tette kész megporzó rovarok. De milyen kezdetleges még ez a virág! Se sarkanthyúk, se ernyőkbe, sátrakba, fészkekbe rendeződő virágzatok, a magvak is csak egyszerűen kiperegnek a felnyíló tüszőtermésből a földre. Mégis valami csodálatosan újat hoznak a fenyők, páfrányok komor világába a nektár édességével, a látványosan csalogató szirmokkal, és ezekkel az egyszerű, ősi virágokkal megindul a szeretetteljes párbeszéd a növények és az állatok országa között!

De az ősi hunyorok, kökörösinek, boglárkák után még rengeteg találmány „öltött testet” a szó szoros értelmében az utóbbi évmilliók során. A titkos értelmű rózsák, rokonaiikkal, gyümölcs-termő fáinkkal együtt jóval később jelentek meg, aztán jöttek az illatos lombú füszerceserjék, négyélű szárakkal, ajakos virágokkal, a rendkívül sikeres fészkes virágzatúak, és egy egészen más vonalon a liliumok, a pázsitfüvek, és persze velük együtt a megporzó rovarvilág is egyre színesedett, gazdagodott.

De hogyan tudnak ilyen békében együtt élni évmilliók óta közösségben a rétek,

erdők világában ilyen különböző ötletek megvalósítói? Nem szorították ki végleg az újabbak a kezdetlegesebb növényeket, megmaradtak a mai napig a páfrányok, a fenyők, a gombák is, a teremtés harmadik napja nem a „lérté folyó harc, az erősebb kiszorítja a gyengébbet, a sikeres alkalmazkodás mint a túlélés esélye” szólmainak jegyében zajlik.

Az ember szívesen elképzei az Alkotót, ahogy újabb- és újabb növényeket álmodik meg: az egyik színes szirmokat kap, a másik tüskéket, a harmadik fává vastagodhat, aztán a gondolatot leíró géneket hosszú láncba fonja, gombolyaggá sodorja, és mosolyogva bele rejti a sejtmagba ... Útnak indul, életre kel az új teremtmény, de mellette megmaradnak a régiek is, hogy az ember rá tudjon csodálkozni egyazon kertben a hunyorok ősi egyszerűségére és a százszorszép ötvenmillió évvel későbbi, okosan fészkekbe rendeződött virágainak összetettségére. Igen, a megroppant nádszálat nem töri el, a pislákoló mécsbelet nem oltja ki ...

Mire az ember megjelent, készen várta a virágos bölcső, a maghozó füvek, a gyümölcsstermő fák, a tenger halai és az ég madarai. Igencsak föléjük kerekedett már. De felnőtt már a felelős ítélkezésre is, vagy még mindig Lucifer terelgeti a falanszter düledező díszletei között?

Idén is megrendezzük a **cipősdoboz akció**t. A dobozok a külhoni, szegényebb magyar településekre mennek. Kérjük, a dobozokon tüntessétek fel a címzett nemét és korát. A dobozokat a klotildligeti plébánián vagy a páduai

portáján lehet letenni péntek estig. A kijuttatáshoz szükséges összeg összegyűjtésére **december 19-én** (kedden) 19 órakor a klotildligeti templomban jótékonyági koncertet tartunk, amelyet a Piliscsabai népzenezők és a Zeneakadémia növendékei adnak.